

DE LA GENT

CAP A LA BRUFAGANYA!!

Aneu fins a les fonts
d'on brolla aigua divina
quan la lluna d'agost
és com de purpurina.

Sortiu de la placeta,
la motxilla a l'esquena,
cap a la Brufaganya!!
la nit sembla serena.

El camí serà llarg
però ferma l'escomesa
fins a l'antiga capella
on Sant Magí us espera.

Quan al matí arribeu
Sant Magí se n'alegra
ara esmorzareu junts,
Ell us darà aigua fresca!!

Visitareu la cova
on fou presoner el Sant
i sentireu als cors
la fe d'aquest instant.

I. Valverde

AIGUA GUARIDORA

Arribarà
el dia
que un nou
 cop de llança
tornarà a obrir
la ferida
 del costat del Cor
Però
No sortirà
 aigua i sang
Aquesta vegada
Només
aigua
brollarà de la ferida
que omplirà
els aljubs
ressecs
Netejarà
la ronya
de les pedres
de les velles Catedrals
Netejarà
la cara
el cos
l'ànima
dels milers i milers
de nens
ofesos
sacrificats
 a un Déu Fosc
els purificarà
els deixarà

somniar
una altra vegada
amb la llum
filtrant-se
a través de les branques
de l'arbre de l'Edèn

Així serà

Netejarà
els ulls
d'aquells que els tenen tancats
a tot el que els és diferent
 estrany
 nou

Com un làser
 els traurà
les teranyines
com si fossin cataractes
 que no deixen veure la realitat

Com un torrent desbordat
entrarà la llum
 als ulls dels cecs
 fins al centre
 dels seus esperits

per més que mireu no hi veureu. Mateu 13:13-17

Així serà

Serà una aigua neta
 fresca
 guaridora
omplirà la llera
 sorrenca
 dels rius

També

 les del Jordà
 perquè
les seves aigües
 sadollin la set
 dels assedegats
beneeixin tots els nens

Nehar HaYarden; nahr al-Urdunn

 I
no tan sols els fills

dels nobles i dels poderosos

Així serà

Perquè

l'aigua que brolli

de la ferida

del costat del Cor

No es tornarà a tancar

mai més

omplirà

els rius

fins als mars de la Terra

On

el Vigilant

que porta com a bàcul un rem

acompanyarà el Poble

A través

de les aigües tempestuoses

Així serà

Santiago (Xago) Serrano

RECORDANT LA MAMA Rosa Segura Riera (15/03/1914 - 28/09/2014)

M. Dolors i Josep Mas Segura

Felicitats mama!!! Així començava el meu parlament el dia que va celebrar 100 anys, on agraïa al Sr. Josep M. Forné, Director dels Serveis Territorials a Lleida del Departament de Benestar Social i Família, al Sr. Josep M. Puig del Consell Comarcal de la Segarra, al Sr. Jaume Carcasona, Regidor de la Paeria de Cervera, a la Comunitat de Religioses de la Sagrada Família, a la Junta, a tot el personal administratiu i de serveis, i a tos els residents, que ens haguessin volgut i pogut acompanyar en aquesta festa tant especial com era el centenari de la mostra mare.

Elogiar a la mare no costa, però solament vull fer esment a dues característiques o qualitats: forta i treballadora.

Ha estat una dona dedicada a treballar pels altres i a fer feliç als demés: primer els altres que ella...

En aquesta celebració, si ella hi podés estar al cas, segur que estaria més contenta de veure'ns al seu costat que de rebre les atencions...

Acabava reiterant l'agraïment a tot-

hom i tornava a desitjar moltes felicitats a la mama!

Però, ve el dia que tot s'acaba i sis mesos després d'aquesta celebració, em va tocar de llegir el dia del seu enterrament (30/09/2014), l'escrit que havia preparat la meva germana. Deia així:

Mare, els teus fills, néts, besnéts, familiars, amics i veïns del barri de Sant Magí, com tots els que t'han conegut al llarg d'aquests 100 anys que has estat entre nosaltres, et donem les gràcies per tot allò que al seu moment ens vas ajudar en malalties i treballs que han estat molts, per això ens deixes un bon record i et seguirem recordant en les nostres pregàries.

També donar les gràcies a la Residència Mare Janer, a la Comunitat de Religioses de la Sagrada Família, a la Directora Rosa M., a totes les auxiliars i treballadores, per les atencions que li heu donat durant aquest temps que ha estat entre vosaltres. Moltes gràcies!

A partir d'aquí vaig continuar, primer explicant, que cap de les seves estimades

Celebració del Centenari. Fotografia de Jordi Prat.

nétes eren presents a l'enterrament. La M. Àngels, resident als Estats Units, encara no havia pogut arribar, per un retard aeri, tot i estar de camí. L'Anna, era a l'Hospital acompanyant a la Carla, intervinguda quirúrgicament l'endemà de la mort de la iaia... Molt emocionat vaig donar les gràcies als oficiants per les pregàries dedicades per la felicitat recuperació de la Carla,

com així ha estat. Havia de continuar llegint el text del recordatori, però com vaig poder vaig donar les gràcies a tothom.

El text curt però intens de Sant Agustí que defineix a la mama, diu així:

*La modèstia fou sa millor gala;
la laboriositat el seu més dolç esplai;
la llar el centre dels seus amors.*

QUATRE GENERACIONS A LA BRUFAGANYA

Carme Roig

Aquest és un testimoni de la constància i devoció a Sant Magí.

Les persones que hi ha a la fotografia són: la iaia Cruz, l'avi Josep M., la iaia Júlia, el Mingo i a la falda de l'avi, la

Sílvia, la meva filla.

És a dir, hi ha la besàvia, els avis i el pare de la Sílvia. Ara que la besàvia i avis ja no hi són, és un record i homenatge a ells.

SANT MAGÍ I SANT CRISTÒFOL ES FAN COMPANYIA

Carme Bonet i Trilla

Un any més informem sobre l'activitat que des de la cafeteria "*el Campanar*" s'organitza en motiu de la festa de Sant Magí. Una activitat que habitualment es feia sempre a l'espai del carrer Combat.

L'any passat es va programar visitar l'església de Sant Cristòfol que feia poc que s'havia restaurat. El motiu d'aquest desplaçament va ser anar a veure com havia quedat després de la rehabilitació, recórrer l'espai on havia viscut Mossèn Josep Arques, admirar l'única col·lecció de ventalls de Corpus que es conserva a les esglésies de Cervera i valorar el conjunt de pendons que amb tanta cura conserven.

També era important l'explicació sobre les figures de Sant Cristòfol: la magnífica talla que presideix l'altar Major i la que es treu per la processó, amb el peu amb què es trasllada.

L'objectiu principal de la visita era la vinculació que hi podia haver entre el sant visitat, Sant Cristòfol i l'activitat feta en honor de Sant Magí. Aquesta vinculació venia donada pel fet que en aquesta església es va trobar un quadre molt malmès i cobert de brutícia, de manera que era difícil saber de què es

tractava. Un cop netejat va resultar ser una imatge de Sant Magí.

Els veïns del barri de Sant Cristòfol, generosos i amables, el volien cedir als del barri de Sant Magí. Aquests darrers s'hi van oposar i van creure que era millor deixar-lo al lloc on havia romàs tants anys. El vam poder admirar per la *Vitrallada*, en la que es va fer homenatge a l'Associació d'Amics de Sant Magí. Aquell dia lluía a l'altar major de Santa Maria.

Josep Mas va tenir cura de fer l'explicació de tot el referent a aquesta pintura així com també de moltes altres interessants curiositats d'aquesta església. Paquita Vilaró ens va explicar la manera especial que té de tocar una de les campanes i ens la va fer escoltar: diu Santa Anna, Santa Anna... tota una curiositat!

Com a cloenda de l'activitat s'havia programat un concert de violoncel a carrer de la jove Ester Trilla que no es va poder dur a terme per la climatologia. Era el 22 d'agost i els cerverins/nes podem recordar com es van obrir els cels i es va desencadenar una tempesta històrica. L'aigua baixava d'una manera

esfereïdora i, tots els que estàvem dins l'església, consternats, vam poder veure com la paret de darrera l'altar es convertia en una cataracta. Vam témer fins i tot que s'esfondrés la teulada però, sortosament, això no va succeir.

Després d'aquesta rehabilitació va quedar ben clar que era prioritari tenir cura de les teulades. Fins i tot l'apreciada pintura del Sant de la Brufaganya, que era el principal motiu del desplaçament, va quedar també del tot remullada.

No oblidarem aquesta visita que va ser molt interessant però, sense cap dubte, passada per aigua. El sant de la Brufaganya, home d'aigua per les fonts que va fer brollar, i el gegant que travessava rius carregats d'aigua, van marcar la diada amb el seu tret més característic, el líquid element.

SANT MAGÍ FORA D'HORA¹

M. Teresa Salat

Aquest mes de setembre vam poder veure una curiosa exposició que ens parlava de *Gent i aigua* i era un homenatge “a tots aquells que al llarg del temps han fet, fan i faran possible el miracle la màgia i la festa de l'aigua”. Lògicament es mostrava tota la relació entre la gent del barri de Sant Magí i l'aigua.

Eren grans fotografies en blanc i negre que s'havien realitzat en una coproducció entre la gent del barri i el fotògraf Sebastià Caus. Els primers volien que es manifestés la intemporalitat de tot el ritus; el fotògraf ho va realitzar prioritzant el concepte de reportatge. És així com va fotografiar l'anada a la Brufaganya, el dia mateix en què s'hi anava; el repartiment d'aigua a les cases, just quan pertocava; l'arrencada dels rucs, en el moment que es produïa, o la festa dels còssos amb uns xiquets dins els sacs quan va ser el moment. Amb tot, va buscar una uniformitat de fons i un vestuari apropiat que ell creia que mostraria millor aquell instant perdut en el temps, que podria encaixar en qualsevol moment tant del passat com del futur.

Fotografia de Sebastià Caus.

¹ Article publicat a *Segarra*, núm. 218 (gener 2015) pàg. 28-29.

L'efecte era espectacular com ho pot ser la fotografia realitzada en gran format i presentada en blanc i negre. S'hi ressaltaven les cares serioses dels protagonistes, conscients que traspassaven la línia d'una cronologia momentània; el reflex de la llum en el blanc de les seves camises, el detall amb què es mostraven el boix, els càntirs, les sogues de les veles o els petits rams d'espígol, o inclús els somriures dels tres nois que amb el cos nu, agafaven els seus sacs preparant-se per a la cursa.

Ara tot aquest esforç ha quedat materialitzat en un bonic llibre de col·leccionista, acompanyat de poemes d'alguns cerveterins, que encapçala Emili Rabell, qui va ser durant molt temps l'ànima de la festa; però també un calendari o unes llibretes de notes, de manera que aquelles grans fotografies arriben a tots aquells que viuen amb orgull la festa d'un barri que quasi és l'únic record que queda d'una Cervera dedicada a la pagesia.

Fotografia de Sebastià Caus.

FELIÇ COINCIDÈNCIA

Anton Pedrós i Puig

O potser no ho és.

Algú va demanar, recollir, aprofitar, restaurar, transportar i posar una imatge sobre una peanya. Era una base de fusta segurament feta a Cervera per lluir també a Cervera un emblema del passat que ara, passats bastants anys, encara ho segueix sent per la seva repetida devoció al patró de les persones i entitats vinculades a la construcció: Sant Antoni de Pàdua.

A Cervera també havia passat factura el lamentable enfrontament bèl·lic del 36 i en acabar, els actius intentaven fer tornar a la normalitat el que aquesta circumstància havia malmès.

El nostre relat no és pas cap descobriment, sinó això, la justificació d'un paral·lelisme que dóna continuïtat a aquest element potser més cerverí que religiós o en tot cas, ambdues coses; per a molts de nosaltres, això, una feliç coincidència.

Un "culpable" amb el que sortosament vull presumir no de tenir molt bona relació sinó una estreta relació, fruit de mútues col·laboracions locals, on notes, consultes, preguntes i respostes, comentaris i fotografies, van teixint aquests estius dels darrers

anys. Aquesta persona, que és l'Armand Forcat, s'ha deixat ajudar en algunes ocasions. He de confessar que m'ha fet força feliç (completant-ho amb mínimes aportacions) aquest alt nivell de xerrades que ell exposa en aquestes caloroses nits d'estiu a la Ciutat.

Érem pel 2013 quan es preparaven els circuits de l'estiu de l'aleshores proper 2014, i es tractava d'anar controlant els cérvols escampats per la Ciutat i la seva història i en les seves formes a monuments, pedres i altres ornamentacions que poguessin ser atractius per als acompanyants a aquestes visites nocturnes. En varen sortir dels arxius de paper, fotogràfics i historiatos una quantitat molt superior al necessari i al previst i, evidentment, se'n va fer una selecció tant de qualitat com també perquè s'adaptés a la que havia de ser la forma de la passejada nocturna.

Es tractava de donar una nova vida històrica a aquest simpàtic animal i poder explicar els orígens i motius de la seva creació i de la posta en escena en cada situació. L'anar buscant la nostra icona en els nostres carrers i edificis de tot tipus i les justificacions de les seves

Fotografia de Claudi Gómez-Grau. Col·lecció fotogràfica de l'ACS.

Fotografia d' Anton Pedrós.

existències havien de fer-ho sobradament atractiu. Els elements més recents encara els podem contemplar; molts dels antics i històrics els vàrem recórrer i repassar amb l'admiració de tots. Per part nostra es tractava de no deixar-ne cap sense identificar.

Aquest passeig previst va tenir lloc, amb èxit, el dia 5 d'agost del passat 2014. Fins aquí tot normal pel que fa a la tasca començada i acabada amb la satisfacció de tots. Però entre aquestes imatges del nostre cérvol dins el nostre escut, algunes queden als diferents arxius i vagament es retenen a la memòria de la gent que tot ho busca, tot ho guarda. Sempre hi ha algun dia en què pot resultar útil per algun motiu curiosament inesperat.

D'entre ells, un, però, havia quedat en uns arxius a l'espera que algun dia, durant aquestes recerques que no porten a res però que et serveixen per teixir i enllaçar algun punt en la nostra història local i en les que sorprenentment, molt de tant en tant, s'hi troba alguna connexió amb el passat...

En el recull de cérvols guardat, un figurava en la peanya de l'antic Sant Crist a l'església de Sant Antoni Abat (segle XIV) quan estava situat al seu cambril fins al 1936; però calia cercar per a ell alguna història per veure si de veritat podia existir; i heus aquí que no surt des de l'antic sinó que la seva continuïtat no ve d'anteriors històries sinó que ens porta a la més viva actualitat i per documentar històries del present.

Aquest peu és avui el portador d'un Sant Antoni que els dies propers al 13 de juny de cada any queda exposat al peu del seu Altar Major del convent de Santa

Maria de Jesús, aixecat en el lloc del primer convent de l'orde dels Antonians al segle XIII a Cervera al que coneixem com a Barri de Sant Francesc.

No és pas una còpia ni un duplicat, sinó que es tracta del mateix moble al que la seva exposició pública dins l'àmbit religiós cercherà separar, crec, alguna o algunes centúries que al menys van de primers del segle XX fins l'actual segle XXI.

La curiositat d'aquesta coincidència em fa sentir content d'exposar-la en públic, situació que des del mateix barri quasi puc dir que havia quedat oblidada, però els vells records en algun moment tornen a fer-se presents i aquí és on torno al començament d'aquest escrit, on deia que algú va demanar, recollir, aprofitar, restaurar, transportar i posar una imatge sobre una peanya.

Josep Ribera i Castellà, segurament tu ens donaries més detalls d'aquesta recuperació però tot i així, te'n donem les gràcies.

Que per molts anys!

HOMILIA DE LA FESTA DE SANT MAGÍ DE CERVERA

Mn. Miquel Venque

1.- Hem escoltat a l'evangeli com aquells pescadors i deixebles de Jesús quedaren estorats en sentir que Jesús deia que per a un ric és molt difícil entrar al Regne del cel. – Sens dubte es fan una pregunta que potser tots ens fem sovint: Qui es podrà salvar?

Prou veuen que salvar-se és allò que importa, però que no és fàcil, ells entenen que a tant no hi poden pas arribar. Amb tot, tenen clar que val la pena fer cas a Nostre Senyor, volen ser de Jesús.

2.- Allà al s. IV, el representant de l'emperador Maximilià preguntà a aquell home anacoreta per què era rebel a l'Emperador, el que volia saber era qui era: seria un mag, un savi, un curandero? perquè es comporta així? El nostre anacoreta ho té clar, li respon: sóc cristià. Aquell eremita sabia qui era i el perquè i el què calia fer. Avui diríem que tenia una identitat cristiana ben clara, era un cristià actiu! En aquests dies ens assabentem com en certs llocs del món es maten cristians per ser-ho!

3.- Mirem nostre sant Magí, aquesta imatge majestuosa i serena, demanem-li que nosaltres, devots seus, siguem cristians d'una peça, cada dia.

Oi que ben sovint no queda massa clara la nostra identitat cristiana? Potser inclús mig amaguem que som catòlics. Sant Magí, ajudeu-nos a no perdre la nostra identitat cristiana i catòlica, millor que la millorem. Protegiu-nos!

4.- Una altra pregària al sant. Ens hem reunit aquí per sentir-nos devots del Sant i amics de Cervera i d'aquest barri. Demanem-li que sapiguem millorar el barri, ser millors ciutadans, amics de les virtuts, de les tradicions sanes, que defugim allò que ens separa, allò que ens fa insolidaris. Un cristià ha de ser bon ciutadà.

5.- Les lectures de la Missa d'avui ens han ajudat a entendre les causes per les que no pocs no tenen clara la identitat cristiana.

-Ezequiel ens ha parlat d'un rei, de Tír, ciutat molt antiga, on hi havia un rei "cap gros", orgullós, se sentia com un déu, era molt ric, tan desgraciat que es creia inclús el més savi. L'orgull l'enfonsà, l'orgull, li diu Ezequiel, el portarà a un final de desastre.

Llegia fa pocs dies que l'ateisme és

Mn. Miquel Venque pronunciant l'homilia. Fotografia de Victòria Fusté.

un luxe per a gent rica. La riquesa cega és l'altra causa de la manca d'identitat de no pocs batejats.

-L'evangeli que hem proclamat fa un moment conté aquella decisió dels deixebles de seguir Jesús. Com seguir Jesús? Els cors enganxats al diner de la terra no veuen a Crist, no el valoren, no poden veure'l! Aquells apòstols es veuen rics, qui es podrà salvar?

Com puc deixar clar que segueixo Crist?

Un detall petit però ben significatiu és mirar el nostre sant, mirar els sants, fer-ne record i celebrar-ho. Aprendre dels sants: ells són amics, llums, sants!!!

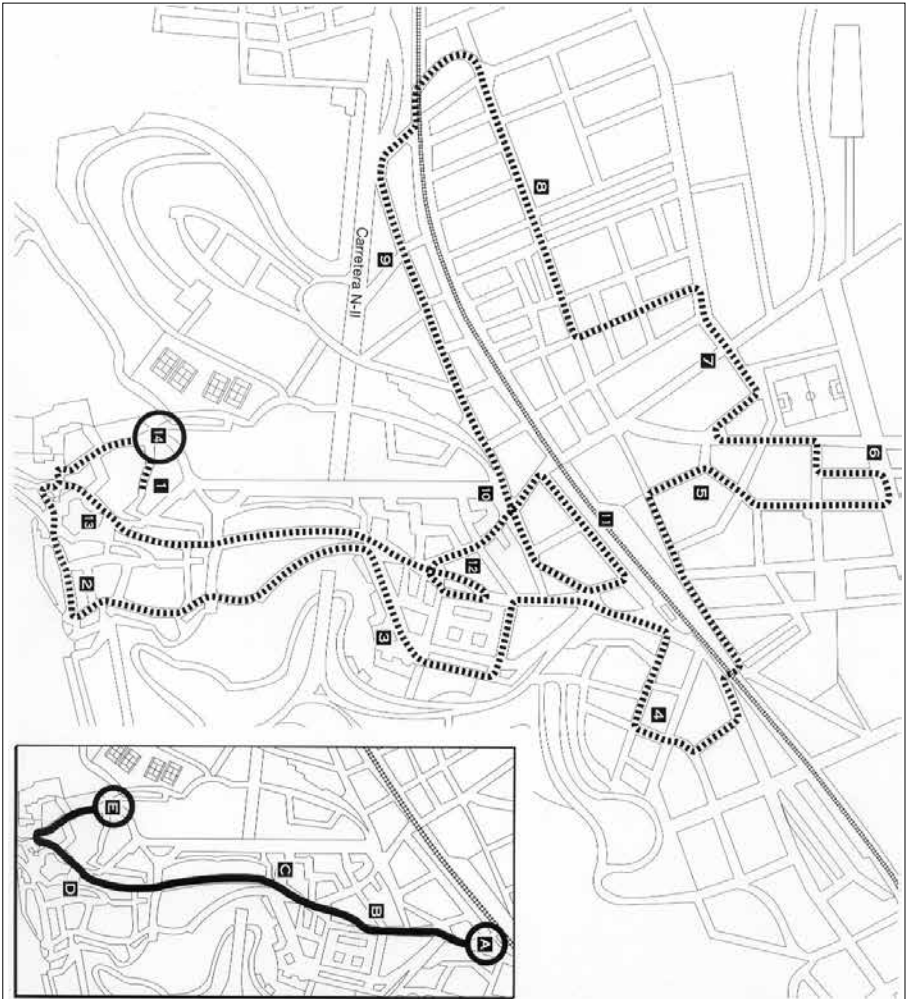
Mirem sant Magí. Allà en el desert

de la Brufaganya feia de catequista a qui hi anava, cuidava la natura, donava aigua als qui passaven per allí, feia pregària llarga.

6.- L'oració de la Missa del sant fa l'elogi de la seva fe que brillà fins al martiri.

Mirem altra vegada la seva imatge i diguem-li que volem ser devots d'ell, que volem imitar la seva fe clara i coherent, volem ser cristians humils i contents.

Protegiu-nos a nosaltres que celebrem aquesta eucaristia en aquesta plaça, protegiu Cervera tota i que mai ens manqui l'aigua pels camps i l'aigua sobrenatural de la fe que ens portarà a la casa de Déu.

ITINERARI DEL DIA 18 D'AGOST - ENTRADA DE L'AIGUA

A 20:00	PL. ESTACIÓ C. LLIBERT, C/EL SEILL
B 20:15	PL. UNIVERSITAT C/PLA SANT MARI, SANT ANNA
C 20:30	PL. SANTA ANNA C. MAJOR
D 20:45	PL. MAJOR C. SANT DOMING
E 21:00	PL. SANT MARI

ITINERARI DEL DIA 19 D'AGOST - REPARTIMENT DE L'AIGUA

1 08:30	C. BUIDASACHS C. SANT MARI, C/ERFERRA, BARRIALL
2 08:45	PL. SANT CRISTÒFOL C. NOU, BARRIALL, BELLS Llocs BARCEL
3 09:15	PL. PIUS XII R. BARRI, MARÇÀ, BARCEL, C/EL SEILL, LLIBERT, PLA NOU
4 09:45	C. SANT RAMON VIAJA, EL BARRIALL
5 10:15	C. 11 DE SETEMBRE C. VÍDUA DE NUBIA
6 10:45	AVDA. PRESIDENT MACIÀ C. VÍDUA DE MONTSENI, AVDA. GISSONER, C. VÍDUA DE NUBIA
7 11:00	C. ESTADI AVDA. PONSORI, C. SANTA COLOM
8 11:15	AVDA. MILLENARI R. C/EL DRENTIC, C. CADIS
9 11:45	AVDA. CALADUNYA/CARLES III AVDA. CALADUNYA
10 12:00	AVDA. CATALUNYA (CONDÉS) I AVDA. CALADUNYA, AVDA. CALAD
11 12:15	PG. ESTACIÓ C. NUBIA, COSSA
12 12:30	PL. UNIVERSITAT (FERRIS) I C. PLA DE SANT MARI, SANT ANNA, MAJOR
13 13:00	PL. MAJOR C. SANT DOMING
14 13:30	PL. SANT MARI

Aquest horari és orientatiu i pot sofrir les modificacions que les circumstàncies requereixin.